

ἄκοπος ἐπίθ. (II) ἀμάρτ. ἀνέκοπος Κρήτ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἄκοπος, ὃ ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. κόπος.

Ὁ ἄνευ κόπου, ἄνευ μόχθου ἀποκτώμενος: *Μηνιάτικο ἀνέκοπο Κρήτ.*

ἀκόπριστος ἐπίθ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) ἀκόπριστους βόρ. ιδιώμ. ἀκόπριγους Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀκόπριστος.

1) Ὁ μὴ κοπρισθεὶς, ὃ μὴ χρισθεὶς, ὃ μὴ ρυπανθεὶς διὰ κόπρου Πόντ. (Τραπ.) Συνών. ἀκόπρωτος. 2) Ὁ μὴ λιπανθεὶς διὰ κόπρου, ἐπὶ ἀγροῦ, ἀμπέλου, ἐλαιῶνος κττ. σύνηθ.: *Χωράφια ἀκόπριστα Πελοπν. (Κορινθ. Λακων.) Ἐλαιὲς ἀκόπριστες Κρήτ. Ἀκόπριστον χωράφ' Μακεδ. (Χαλκιδ.) Ἀκόπριγα χωράφια δὲν κἀν'νι τίποντα Στερελλ. (Αἰτωλ.) Συνών. ἄκοπρος, ἀλέρξαστος, ἀλέρωτος.*

ἄκοπρος ἐπίθ. Κύπρ. — Λεξ. Περίδ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἄκοπρος.

Ὁ μὴ λιπανθεὶς διὰ κόπρου, ὃ μὴ κοπρισθεὶς ἐνθ' ἄν.: ἄσμ.

Ἐχω χωράφκμα ἄκοπρα, θέλω νὰ τὰ κοπρίσω

Κύπρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀκόπριστος 2.

ἀκόπρωτος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κοπρωτός <κοπρώω.

Ὁ μὴ χρισθεὶς, ὃ μὴ ρυπανθεὶς διὰ κόπρου: *Ἐγὼ ἀκόπρωτος εἶμαι Τραπ. Συνών. ἀκόπριστος 1.*

***ἀκόπωντος** ἐπίθ. ἀκόπουκος Χίος (Μεστ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κοπωντός <*κοπώνω. Πβ. καὶ ἀρχ. ἐπίρρ. ἀκοπωτί.

Ὁ μὴ προξενῶν κόπον, κούρασιν: *Ἀκόπουκη δουλειά.*

***ἀκοράκωτος** ἐπίθ. ἀκαράκωτος Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. κορακωτός <κορακώω, παρ' ὃ καὶ καρακώω.

Ὁ μὴ κλεισθεὶς μὲ τὸ κοράκιον, ἦτοι κορακοειδὲς ὄργανον, δι' οὗ κλείουν ἔξωθεν θύραν.

ἀκορβέριστος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κορβεριστός <κορβέρω.

Ἀσύμφωνος: *Ἀκορβέριστο ἀδρούνο. Ἀκορβέριστη δαρεία. Συνών. ἀταίρξαστος.*

ἀκορδέλλξαστος ἐπίθ. Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κορδελλξαστός <κορδελλξάζω.

Ὁ μὴ διὰ κορδέλλας, ἦτοι ταινίας περιρραφεὶς.

ἀκόρδευτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκόρδιφτους Μακεδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κορδευτός <κορδέω.

Ὁ μὴ κουρδισμένος, ἦτοι ὃ μὴ ἔχων ἐντεταμένην τὴν χορδήν: *Βιουλὶ ἀκόρδιφτον. Συνών. ἀκούρδιστος.*

ἀκόρδωτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκόρδουτους Μακεδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. κορδωτός <κορδώνω.

Ὁ μὴ κορδωμένος, ὃ μὴ ἐπαιρόμενος.

ἀκορνιάχτιστος ἐπίθ. Μακεδ. (Βογατσ.) κ. ἄ. ἀκορνιάχτιγος Πελοπν. (Μάν.) ἀκορνιάχτιστος Θράκ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κορνιάχτιστός <κορνιάχτιζω.

1) Ὁ μὴ καλυφθεὶς ὑπὸ κονιορτοῦ ἐνθ' ἄν.: *Ἀπὸ τὸν ἀέρα δὲν ἔμεινε κἀμμιὰ ἀνάχρα τοῦ σπιτιοῦ ἀκορνιάχτιγη (ἀνάχρα = ἐπιπλον) Μάν. 2) Μεταφ. ἄσπιλος, ἀγνός, τίμιος Θράκ.*

ἀκορνίζωτος ἐπίθ. Ἀθῆν. κ. ἄ. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κορνίζωτός <κορνίζώνω.

Ὁ μὴ διὰ κορνίζας, ἦτοι πλαισίου περιβεβλημένος ἐνθ. ἄν.: *Εἰκόνα ἀκορνίζωτη Ἀθῆν. κ. ἄ.*

ἀκοροῖδευτος ἐπίθ. Ἀθῆν. κ. ἄ. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κοροῖδευτός <κοροῖδέω.

Ἀχλεύαστος. Συνών. ἀπεριγέλαστος.

ἀκορφολόγητος ἐπίθ. πολλαχ. ἀκουρφυλόητους Μακεδ. (Χαλκιδ.) ἀκουρφυλόιγους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κορφολογητός <κορφολογῶ. Τὸ ἀκουρφυλόιγους ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἀκορφολόιγος.

Ὁ μὴ κορφολογημένος, ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου δὲν ἀπεκόπησαν αἱ κορυφαὶ τῶν βλαστῶν διὰ νὰ δυναμώσῃ τὸ ὑπόλοιπον μέρος αὐτοῦ, ἐπὶ φυτῶν ἐνθ' ἄν.: *Κουκκιά ἀκορφολόγητα Ἀθῆν. Ἀβέλι ἀκουρφυλόητου Χαλκιδ. Τ' ἀμπέλια εἰν' ἀκουρφυλόιγα Αἰτωλ. Τὸν ἔχον ἀκουρφυλόιγον τοὺν καπνὸ Αἰτωλ.*

-**ἄκος** κατάλ. παραγωγικὴ πολλαχ.

Ἐκ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι -άκεις, οἶον: τὸ ἀνθρώπ-
ἀκιδ -ὃ *ἀνθρώπ-άκεις - ἀνθρώπ-άκος, τὸ ἐμπο-
ράκι -ὃ *ἐμποράκεις - ἐμποράκος κττ. Ἰδ. Γ' Χατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 9 (1912/13) 5 καὶ 12 (1915/16) 31 κέξ.

Δι' αὐτῆς σχηματίζονται 1) Ὀνόματα ἔχοντα σκωπτικὴν πῶς σημασίαν πολλαχ., οἶον: γιατρός - γιατράκος, δάσκαλος - δασκαλάκος, μάστορης - μαστοράκος, στρατιώτης - στρατιωτάκος κττ. 2) Ὀνόματα ἔχοντα ὑποκοριστικὴν σημασίαν πολλαχ., οἶον: γέροντας - γεροντάκος, δρόμος - δρομάκος, κατεργάρις - κατεργαράκος κττ. 3) Πατρωνυμικά καὶ οἰκογενειακά ὀνόματα Πελοπν. κ. ἄ., οἶον: Ἀργυράκος, Θεοδωράκος, Κουσουλάκος, Οἰκονομάκος, Πετράκος κτλ.

ἀκόδευτος ἐπίθ. Πόντ. (Κρώμν. Τραπ.) ἀγόδευτος Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κοδευτός <κοδέω.

Ὁ μὴ ὑπὸ ζυγὸν τεθείς, ἐπὶ βοὸς ἐνθ' ἄν.: *Βούδ' ἀγόδευτον Χαλδ.*

